

бето и позлатява лекитѣ бѣли облачета, които бѣгатъ по него.

И всрѣдъ тоя блѣсъкъ отъ разтопено злато, бавно се подава златокосата глава на слънцето. Отъ начало то само наднича, изпраща полегати червени лжчи, все повече и повече се издига и съ царствена усмивка разпрѣсва снопове отъ огнени лжчи, които озаряватъ Мусала. Да видишъ изгрѣва на слънцето отъ Мусала е голѣмо щастие! Не бихъ могълъ да си представя по-хубава и по-величествена картина отъ това.

Погледътъ отъ Мусала вижда прекрасни картини, що се разкриватъ предъ очитѣ ни. На югъ се издига легендарната Иринѣ-Пиринѣ планина съ най-високиятъ връхъ Елъ-тепе — „Върхътъ на буритѣ“, Кутела, Баюва-дупка, Бански-суходолъ, Тодоринѣ връхъ и Даутовѣ връхъ; по близу сж: Манчу и Юрушки-чалъ. На западъ се виждатъ: Скакавица, Попова-шапка, Мальовица и Еленинѣ връхъ; а на изтокъ — Муста-чалъ, Равни-чалъ, Ибъръ, Белменѣ и др.

Отъ Рила се открива широкъ хоризонтъ и се виждатъ до голѣма далечина долините и планините на България, Тракия и Македония.

Мусала е гордиятъ царъ на всички върхове, чалове, чуки и ридове, що се кжпятъ въ небето на България. Предъ него стоятъ като колѣнчили всички великани на българскитѣ планини. Доскоро Олимпъ оспорваше първенството му; днесъ вече първенство по височина (2925 м.), както въ България, тъй и въ цѣлия Балкански полуостровъ се пада на Мусала.

На Мусала е построена метеорологическа наблюдателница.